

[Ømann.]

kan jo trækkes fra, så det vil altså sige, at det netto kommer til at koste mellem 2 og 3 mill. kr., og det er da til at overse.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg takker også for den velvillige modtagelse af dette lovforslag. Jeg forstår, at der skal nedsættes et udvalg, og vi er parat til fra indenrigsministeriets side at give yderligere oplysninger, hvis man ønsker det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Morten Lange): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om fremme af forskning og produktudvikling i erhvervslivet og fremme af kontakten mellem erhvervslivet og forskningen [af Jørgen Peder Hansen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. I) findes i tillæg A. sp. 645, fremsættelsen i tidenden sp. 136).

Forslaget sattes til forhandling.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Det problemkompleks, som behandles i det nu genfremsatte forslag til folketingsbeslutning om fremme af forskning og produktudvikling i erhvervslivet og fremme af kontakten mellem erhvervslivet og forskningen, har regeringen beskæftiget sig indgående med. Der har bl. a. været afholdt en møderække om industri og forskning mellem regeringen og repræsentanter for industrien, fagbevægelsen og forskningen. Bl. a. som et resultat heraf er statens lånefond for erhvervsforskning ved kgl. resolution af 4. september 1969 overført fra undervisningsministeriet til handelsministeriet. Baggrunden herfor har været ønsket om at muliggøre en samord-

ning med de erhvervsfremmende foranstaltninger, som i øvrigt hører under handelsministeriets forretningsområde, og af hele erhvervspolitikken.

I den nærmeste fremtid vil regeringen — som det også blev nævnt i statsministerens redegørelse ved folketingets åbning — fremsætte forslag til en lov, der åbner mulighed for, at statens lånefond for erhvervsforskning udvider sit virkefelt. Hvis fonden virkelig skal få betydning for den industrielle udvikling her i landet, vil en forøgelse af de midler, som stilles til fondens rådighed, være nødvendig. Jeg tror, at lovforslaget vil imødekomme de tanker, som nærværende forslags punkt 1 og 3 er udtryk for.

Derimod finder jeg ikke, at der er grundlag for at fremme punkt 2 om oprettelse af regionale informationscentre i forbindelse med Dansk Teknisk Oplysningstjeneste. Det er helt rigtigt, at formidlingen af forskningsresultater til erhvervsvirksomhederne, hele informations- og kontaktvirksomheden, er noget meget vigtigt. Men der findes her et udbygget net af informationskanaler til erhvervslivets rådighed. Vi har Dansk Teknisk Oplysningstjeneste, DTO, der udfolder stor aktivitet på disse områder, og vi har de teknologiske institutter, som er udbygget væsentligt i de seneste år, og som står over for yderligere udbygning. Endelig har vi forskningstjenesten under Akademiet for de tekniske Videnskaber og de tekniske og videnskabelige biblioteker, som alle deltager i formidling af forskningsresultater til erhvervslivet.

Der er vel principielt to aspekter i vurderingen af kommunikationsnettet mellem forskningen og erhvervslivet, dels om dette kommunikationsnet er tilstrækkeligt, dels om det udnyttes effektivt. For håndværket og den mindre industri opretholder de teknologiske institutter og erhvervsorganisationerne konsulenttjenester, der tilbyder rådgivning om såvel tekniske som ledelsesmæssige og driftsøkonomiske spørgsmål. De teknologiske institutter vil, hvis der kan skabes økonomisk basis herfor, i den kommende tid forsøgsvis udvide den lokale informations- og kontakttjeneste i overensstemmelse med de synspunkter, der er fremsat i håndværkerkommissionens nylig udkomne betænkning; jeg kan henvise til side 127 i denne betænkning.

[Handelsministeren.]

For den teknisk avancerede del af erhvervslivet er det efter min mening næppe hensigtsmæssigt at opbygge informations-tjenesten regionalt. Den ekspertise, som er nødvendig for disse informationsopgaver, altså over for den avancerede industri, er ikke til stede i ubegrænset omfang. Det er en forudsætning for, at en sådan informationstjeneste på et niveau som DTO kan arbejde effektivt, at de virksomheder, som kontaktes, har tilstrækkelig teknisk baggrund, herunder at de beskæftiger kompetente teknikere. Det er den ene side af problemet.

Men der må også stilles krav til oplysningstjenesten. Såfremt der skal opnås den fornødne effektivitet i dette kontaktarbejde, så må der i DTO, Dansk Teknisk Oplysningstjeneste, være og eksistere et avanceret miljø, og det forudsætter, at medarbejderne i DTO har mulighed for erfaringsudveksling og intimt samarbejde om løsning af mere komplicerede konkrete opgaver. Og dette kræver igen, at oplysningstjenesten ligger på et sådant fagligt niveau og har et sådant omfang, at det i et land af Danmarks størrelse ikke vil være formålstjenligt at arbejde med en regional opdeling.

Hvad angår det andet problem, udnyttelsen af informationssystemet, må det formentlig konstateres, at kommunikationssystemet ikke udnyttes tilstrækkelig effektivt. Det er i denne henseende snarere oplysning om de eksisterende muligheder og, et meget vigtigt punkt efter min mening, uddannelse af virksomhedslederne bl. a. i problemformulering, der er fornøden. Og disse problemer tages op fra mange sider; både organisationerne, de teknologiske institutter, DTO og Akademiet for de tekniske Videnskaber er yderst aktive på disse felter, men det er en langsom proces, der dér er under udvikling.

Jeg kan således ikke støtte forslaget om en yderligere udbygning af regionale informationscentre i den form, det foreligger fra forslagsstillernes side. Og i øvrigt mener jeg, at en endelig stillingtagen til en udbygning af det regionale informationsarbejde bør afvente resultaterne af de forsøg, som de teknologiske institutter påtænker at igangsætte.

Regeringen vil i øvrigt, som jeg allerede

har sagt, snarest fremsætte lovforslag, som vil imødekomme væsentlige dele af nærværende forslag, og jeg vil derfor finde det mest hensigtsmæssigt, at en dyberegående debat finder sted i forbindelse med det forventede lovforslags fremsættelse og behandling her i tinget.

Haunstrup Clemmensen: Det er jo ikke altid, at oppositionslovforslag får en særlig velvillig behandling fra regeringspartiers side i denne sal; det har haft gyldighed under tidligere regeringer og oppositioner, og det har også gyldighed under de nuværende politiske forhold. Så meget desto større må glæden være over, at der i dette tilfælde utvivlsomt er bred politisk enighed mellem vist alle partier i denne sal vedrørende det foreliggende forslags formål. Jeg vil gerne have lov til for det første at erindre om, at der er tale om en genfremsættelse, og derfor henviser til de bemærkninger, der også fra det konservative folkepartis side blev gjort, da forslaget sidst var fremme.

For det andet vil jeg gerne understrege, at de principielle betragtninger, hvormed forslagsstillerne indleder deres bemærkninger, efter min mening synes ganske rammende og klart at give udtryk for noget, som der bør være fuld tilslutning til fra alle sider i det danske samfund. For det er jo rigtigt, som det er fremhævet, at de fremtidige beskæftigelsesmuligheder og de fremtidige muligheder for fortsat stigning i levestandarden er afgørende afhængige af, om danske virksomheder i en stadig hurtigere takt indstiller sig på optagelsen af nye produkter og nye metoder i produktionen.

Mere end 100 pct.s tilslutning kan man jo vanskeligt give, men det vil jeg da også gerne gøre ved denne lejlighed på mit partis vegne. Jeg vil gerne følge til, at der jo allerede har været et udvalgsarbejde i gang på dette område, der forekom mig overordentlig sagligt og overordentlig konstruktivt, og man kunne måske have det stille håb, at der var langt mere udvalgsarbejde, der kunne få møt op denne form. Jeg tror derfor, der er grund til med forventning at se frem til det fortsatte udvalgsarbejde om denne sag. Der er jo ikke enighed om alle enkeltheder, vel navnlig ikke om punkt 2 i forslaget, men der er i hvert fald enighed om, at det er emner, der yderligere må belyses,

[Haunstrup Clemmensen.]

og der er jo også fra regeringens side bebudet initiativer. Jeg udtrykker altså håbet om, at vi hurtigt kan komme videre med disse meget, meget afgørende problemer.

Johan Philipsen: Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning er jo enslydende med det forslag, der blev fremsat i fjor, og hr. Haunstrup Clemmensen har allerede nævnt det udvalgsarbejde, vi havde i fjor; jeg er enig i de betragtninger, hr. Haunstrup Clemmensen fremsatte. Dette udvalgsarbejde viste jo, at der ingen uenighed var om det væsentlige, og at de små divergenser, der var, i hvert fald ikke var principielle og altså ikke angik det nyttige formål. Disse smådivergenser stammer formodentlig fra de vanskeligheder, alle kan se vil komme, når man på et område som dette skal forsøge at skabe praktiske resultater med nogenlunde rimelige midler.

Siden er der sket det, at nu er området flyttet fra undervisningsministeriet til handelsministeriet — det hilser jeg da med tilfredshed — og vi får nu snart et forslag fra handelsministerens side om en udvidelse af det virkefelt, som statens lånefond for erhvervsforskning har i øjeblikket, et forslag, som bl. a. er et resultat af regeringens drøftelser med erhvervs- og forskningsfolk i denne sommer.

Jeg ved ikke, om jeg hos socialdemokratiet kan aflæse nogen ændring med hensyn til de smådivergenser, vi havde sidste år. Der er en ændring i bemærkningerne, som jeg gerne vil spørge om. Sidste år hed det:

„Såfremt det offentlige nærmere specificerer kravene til det produkt, der ønskes produceret ...“

Det er i år blevet til, at opkøb hos danske virksomheder måske kan

„skabe den basis, der er nødvendig for at opbygge produktioner, der senere kan give værdifulde eksportmuligheder.“

Hvis det er en tilsigtet ændring, så hilser jeg den med tilfredshed.

Jeg synes også, det er en fristende tanke, som forslagsstillerne nævner, at finde frem til engangsemballage, der er forgængelig, og som vi altså kan slippe af med i naturen.

Jeg skal ikke sige ret meget om forslaget punkt 2, informationsvirksomheden, men henvise til det, hr. Arne Christiansen sagde

sidste år på venstres vegne, og henvise til handelsministerens nylig fremsatte bemærkninger samt i øvrigt henvise til den betænkning om industriel innovation, som vi har fået, hvor der bl. a. er nævnt de højere læreanstalters pligt til at gå videre med den information, de har i øjeblikket, og bl. a. også er nævnt tanken om, at det ville være meget værdifuldt, hvis vi kunne komme dertil, at der var en meget større personalebevægelighed imellem industri og højere læreanstalter. Det sidste — hvis vi kunne få det til at fungere smidigt i praksis — er vel den enkeltforanstaltning, der mest kunne hjælpe dette frem til en fornuftig plads i det danske samfund.

Dagmar Andreasen: Selv om forslaget sidste år fra alle sider fik en velvillig behandling, så er det jo ikke meget, der er sket fra folketingets side i det forløbne år; der er faktisk ikke sket noget. Vi har haft et udvalgsarbejde, som har været interessant, men det har ikke givet sig udslag i praktiske resultater.

Det er så meget mere ærgerligt, som et af de problemer, vi ustandselig vender tilbage til, er problemet om informationen og formidling af viden fra forskerne ud til erhvervslivet. Det kan ærgre, når vi har et så godt informationsmiddel som TV, at det så ikke bliver benyttet til denne formidling af information. Det skulle dog være muligt at gøre programudvalgets medlemmer opmærksom på, at her er virkelig en opgave, som alle i samfundet vil have nytte af, for det er jo netop den økonomiske udvikling, vi alle sammen skal leve af. Et erhvervs-magasin uden for normal sendetid ville være en meget effektiv måde at fortælle om de kanaler, der i øvrigt er til rådighed for erhvervslivet.

Nu er det heldigvis sådan, at erhvervslivet kører videre, selv om folketinget ikke foretager sig noget, men dermed være ikke sagt, at det ikke kunne køre videre på en bedre måde, hvis vi gjorde noget.

Regeringen har til gengæld vist noget initiativ i den mellemliggende tid. Det var med stor tilfredshed, vi så, at Marienborgmøderne kom i stand, og at handelsministeren i dag lover, at der kommer nye lovforslag; og vi glæder os til at se dem. Jeg håber — det er sådan en lille kæphest,

[Dagmar Andreassen.]

Jeg godt ved jeg rider — at der i det nye lovforslag stadig væk vil stå en dør på klem for nystartede virksomheder. Jeg synes, der er en tilbøjelighed til at overse den saltvandsindsprøjtning, som dansk erhvervsliv hidtil har fået fra nyopdukkede virksomheder. Jeg ved godt, det er blevet sværere og sværere at begynde fra bunden af, og det er vi sådan set ikke uden skyld i herinde. Det er groft sagt ved at være sådan, at hvis en mand har en god idé, så skal han begynde med at lave et aktieselskab og købe en industrigrund og bygge en bygning egnet til formålet, og så er der i hvert fald pillet en hel del fra starten. Hvis støtten til produktudvikling fremover stadig væk skal gives ud fra de kriterier, man har brugt hidtil for sikkerhed, nemlig antallet af brugte mursten, kan man sige, at så vil der i hvert fald nok ikke blive tabt mange penge, men der vil heller ikke komme så mange ressourcer frem, som man ellers kunne få frem.

Jeg ville ønske, at man kunne få en risikovillig fond, hvor ridrige folk med initiativ kunne henvende sig, og jeg har lyst til her at henvise til et amerikansk blad for salg af marketing, International Newsletter, fra april måned i år, hvori man redegør for, at 70 pct. af de nye produkter, der bliver introduceret på det amerikanske marked, kommer fra enkeltmandsejede firmaer eller små kompagnier, til trods for at 90 pct. af de midler, der investeres i forskning, investeres af de store firmaer. Det er nok et forhold, jeg synes det er værd at lægge mærke til for os, der netop har så mange små virksomheder.

Handelsministeren sagde i sin indledning, at hele dette område er meget komplekst. Det kan sådan set ikke siges bedre. Sigtet med det forslag, vi har til behandling, nås nemlig ikke ved lovgivning alene. Dansk erhvervsliv trænger til et bedre klima at arbejde i, ikke bare et bedre økonomisk klima med lavere rente og flere penge til rådighed, men også et klima, hvor man har større forståelse for alle de problemer, der knytter sig til produktionen, og de tiltag, der følger efter produktionen. Det kan godt gå med at få produktionen accepteret, det kniber derimod vældigt med at få accepteret hele det arbejde, der hører ind under salg

og marketing, og intet nyt, nok så godt produkt er noget værd, inden det er solgt. Det er derfor, det er kedeligt, at salg og reklame altid eller næsten altid nedvurderes, for det er en nødvendig side af produktionslivet.

Jeg ved godt, det nedvurderes på grund af fordummende reklame, og her skal jeg da gerne indskyde, at jeg skal være den første til at hilse med glæde, hvis den dag skulle oprinde, hvor den oplysende og informative reklame er den mest sælgende. Det er ikke tilfældet i dag, men det er bare ikke erhvervslivets skyld, at det ikke er tilfældet, og erhvervslivet er nødt til af konkurrencemæssige grunde at benytte sig af den reklame, der giver størst muligt salg for færrest muligt reklamekroner.

Vi trænger altså til en mere positiv indstilling over for erhvervslivet i den offentlige debat, og her har det for øvrigt undret mig, hvorfor forbrugeroplysningen næsten altid er negativ. Forbrugerne skulle bare vide, hvad de går glip af af gode og billige produkter, fordi de firmaer, der står bagved, ikke har økonomisk kraft nok til at slå igennem med en effektiv reklame. Men det problem løser man ikke ved at hegle ned på de firmaer, som har økonomisk kraft til at reklamere.

Jeg har med dette sidste bare villet påpege, hvor sammensat problemet er. Jeg ved godt, at vi ikke inde på Christiansborg kan sidde og bestemme, at for fremtiden skal TVs og dagspressens medarbejdere have en mere nuanceret opfattelse af erhvervslivets problemer, men det, vi kan gøre, er i hvert fald at gøre opmærksom på, at problemerne er sammensatte, og så kan vi jo håbe på, at vi bliver forstået.

Vi skal fra det radikale venstres side medvirke til fortsat udvalgsarbejde og håber på, at det sætter sig spor.

Kjær Rasmussen: Jeg bliver lige nødt til at korrigere fru Dagmar Andreassen, når hun siger, at forslaget blev modtaget med velvilje fra alle sider sidste gang. Det var ikke tilfældet for vores vedkommende i alt fald.

VS har ofte hævdet, at det borgerlige parlaments fornemste opgave er at lave love, der kan fungere som en slags sikkerhedsnet under det privatkapitalistiske sy-

[Kjær Rasmussen.]

stem. Det forslag, socialdemokraterne her har fremsat, passer således udmærket ind i det kendte mønster for lovgivning her i landet. Hvad er det, man foreslår? Man foreslår, når det hele bliver kogt ned, ganske enkelt en støtte til det private erhvervsliv uden forhåndsbetingelser. Efter forslaget skal lønmodtagerne i realiteten via skatterne selv betale for, at nye og mere eller mindre fjollede produkter kan udvikles, samtidig med at væsentlige sociale og individuelle behov ikke kan tilfredsstilles.

I øvrigt kan jeg ikke rigtig forstå den inkonsekvens, der ligger i den socialdemokratiske holdning til videnskab og forskning. Når socialdemokrater taler med studenter, så støtter de studenternes krav om en anden videnskab og et andet samfund, men når man stiller forslag i folketinget, så går dette forslag ud på, at videnskab og forskning underordnes kapitalen i endnu højere grad end før. Denne holdning er i høj grad inkonsekvent, og den bærer ikke just præg af nogen politisk afklaring overhovedet.

Vi kan, som det er fremgået af, hvad jeg har sagt, ikke støtte nærværende forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jørgen Peder Hansen): Jeg vil gerne på mit partis vegne have lov til at takke for den meget positive modtagelse, vort forslag også ved denne behandling har fået. Det er jo rigtigt, som det er bemærket, at det er en genfremsættelse, og behandlingen her i tinget må naturligvis komme til at bære præg heraf. Jeg vil gerne også takke handelsministeren særlig for ministerens meget venlige bemærkninger; i øvrigt må det måske være mig tilladt at byde ministeren velkommen til dette arbejde, som jo nu er blevet overført under handelsministerens ressort.

Jeg mener, at handelsministeren i nogen grad — det er måske meget naturligt — fortsatte i forlængelse af de bemærkninger, som undervisningsministeren, der havde sagen sidste år under sin ressort, fremkom med her i tinget. Der var sympati særlig for forslagets punkt 1, som går på produktudviklingen, og der var mindre sympati for punkt 2, der går på opbygningen af de regionale informationscentre. Vi har tidligere givet udtryk for, at det forslag, vi

kommer med her, ikke gør krav på at være udtryk for, at vi skulle have fundet de vises sten, det er altså ikke noget endegyldigt. Vi har gerne med vort forslag villet bidrage til at fremelske en diskussion omkring disse problemer, som vi alle principielt, forstår jeg, er enige om er så betydningsfulde for den økonomiske udvikling her i samfundet, simpelt hen så betydningsfulde for samfundet selv.

Handelsministeren gjorde nogle bemærkninger vedrørende statens lånefond og oplyste, at regeringen ønsker statens lånefond udvidet. Denne udvidelse, som er bebudet i regeringserklæringen, hilses vi naturligvis med tilfredshed, men vi vil også gerne have lov til at sætte et spørgsmålstegn ved, om denne udvidelse nu vil være tilstrækkelig, vil vise sig at kunne imødekomme de behov, som vi vel alle ved ligger på dette meget betydningsfulde felt. Jeg mener f. eks. ikke, at en udvidelse af statens lånefond umiddelbart imødekommer ønskerne om kontraktforskning, således som vi har understreget dem her, og jeg vil gerne spørge handelsministeren, om det er handelsministerens opfattelse, at en sådan udvidelse alene vil kunne imødekomme kontraktforskningen, altså erhvervslivets ønsker på dette felt.

Vedrørende informationsvirksomheden, altså opbygningen af de regionale informationscentre, var handelsministeren som nævnt negativ. Handelsministeren mente, at vi allerede i forvejen havde mange forskellige organer — og det er jo rigtigt — til at tage sig af informationsvirksomheden. Nu er det ikke nogen hellig ko for os at få opbygget regionale informationscentre; det, der er det væsentlige, er i virkeligheden at give en mulighed for også at imødekomme de ønsker, som fru Dagmar Andreassen ved flere lejligheder har efterlyst, nemlig muligheder for de mindre erhvervsdrivende for at kunne komme i gang, for at udnytte denne lovgivning, og det, vi havde tænkt os, var i og for sig ikke, at der skulle ansættes videnskabsmænd eller meget vidende personer på disse særlig tekniske områder; det er altså ikke videnskabsmænd, vi har brug for, det er simpelt hen mennesker, der kan henvise til, hvor disse virksomhedsledere kan søge deres viden. Det var egentlig det, vi havde tænkt med dette forslag.

Dernæst vil jeg takke de øvrige ordførere

[Jørgen Peder Hansen.]

før de meget, meget positive bemærkninger, der er kommet til udtryk her.

Til hr. Haunstrup Clemmensen vil jeg gerne sige, at også vi har ofte fornemmelsen af, at det kunne være rart at diskutere lovforslag i en atmosfære, i et klima som det, der hersker netop i denne sag. Det er heller ikke altid, vi har indtrykket af, at det er sådan, men vi ville egentlig gerne ind i en sådan situation. Men tak for de bemærkninger, der er faldet. Jeg forstår, at hr. Haunstrup Clemmensen, akkurat som vi, sætter sin lid til, at udvalgsarbejdet vil bringe os nærmere ind på problemerne, således at vi kan få klaret nogle af de tilbagestående spørgsmål.

Jeg har forstået på handelsministeren, at vi vil få et lovforslag inden længe, og det hilser vi naturligvis med tilfredshed. Vi håber, at vi kan få koordineret udvalgsbestræbelserne sådan, at vort forslag og handelsministerens forslag kan blive behandlet sideløbende. Vi har en lang række ønsker til det kommende udvalgsarbejde, og derfor er det vort ønske at kunne koordinere disse forhandlinger.

Hr. Johan Philipsen stillede et spørgsmål til mig, om det var tilfældigt eller det var med et bestemt formål for øje, at vi havde ændret lidt på bemærkningerne. Jeg vil sige, at det er ikke tilfældigt, når vi ændrer på bemærkningerne i vort forslag til folketingsbeslutning, det er med fuldt overlæg. Vi er nemlig helt overtydede om nødvendigheden af i de fleste tilfælde at give danske virksomheder mulighed for at skabe et hjemligt marked som grundlag for eksportbestræbelserne senere, og derfor er det ikke noget tilfældigt, vi har sat ind.

Til hr. Kjær Rasmussen har jeg i virkeligheden kun at sige, at det forslag, som vi fremsætter her, indeholder jo omfattende problemer, som i virkeligheden tager sigte på også at skabe nye arbejdspladser i et meget stort tal; det ved vi det vil kunne gøre, hvis det lykkes os at gribe sagen rigtig

an, og det har vi altså ikke noget at indvende imod.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg har opfattelsen af, at det udvalgsarbejde, vi skal i gang med, vil komme til at hvile og bør hvile på 4 hovedelementer. For det første en fortsættelse af udvalgsarbejdet fra sidste år. For det andet den betænkning, der er kommet fra ATVs strukturudvalg, som i virkeligheden i sin konklusion i første afsnit imødekommer, synes jeg, en lang række af de synspunkter, som vi har nedfældet i vort forslag. For det tredje vil jeg også mene, at den redegørelse, som statsministeren har givet udvalget i slutningen af forrige samling, betegnet som bilag 14, bør indgå i vore drøftelser i det kommende udvalg. For det fjerde synes jeg, uden at jeg i øvrigt skal åbne en debat på dette område, at vi måske bør se disse problemer mere i et nordisk perspektiv, end vi har været vant til, end vi har gjort hidtil i hvert fald.

Det forekommer mig ikke mindst på baggrund af den aktuelle nordiske debat, at det er rimeligt at tænke på, hvad der ville være de store fordele for os, hvis vi kom ind i et tættere økonomisk samarbejde. Det er, ligesom vi er for stereotype i de diskussioner om Nordek, som hidtil har været ført. Vi beskæftiger os efter min opfattelse lidt for ensidigt med tilbagevendende, enkeltstående spørgsmål, som naturligvis nok er meget, meget vigtige, men som ikke alene udgør problematikken. Når jeg nævner det i denne forbindelse, er det, fordi Nordeplanen jo forudsætter et meget snævert og udvidet samarbejde — hvis man kan bruge de udtryk på én gang — et meget tæt nordisk samarbejde med henblik på at nå frem til resultater bl. a. på udviklingsområdet. Der er et specielt afsnit i Nordekraktaten, som omhandler udviklingsbistanden, og man har peget på forskellige muligheder; det er jo navnlig finansieringsmulighederne — akkurat de problemer, som dr. techn. Neergaard, tror jeg det var, i en fjernsynsudsending i mandags beskæftigede sig med. Det, der

[Jørgen Peder Hansen.]

ridet det danske samfund, er jo mangelen på finansieringsmuligheder, og derfor vil jeg gerne spørge handelsministeren, om det ikke er handelsministerens opfattelse, at vi måske i debatten omkring Nordek også bør lægge mere vægt på disse problemer, netop i en sådan grad, at de får den plads, som de fortjener i debatten. Jeg mener, at vi har været for tilbageholdende, og det gælder vel alle partierne, men jeg synes, at jeg vil benytte denne lejlighed til at gøre opmærksom på, med hvilken vægt de indgår i den traktat, der nu er til behandling.

Endnu en gang vil jeg takke for modtagelsen af forslaget og sætte min lid til — jeg har gode forhåbninger — et virkelig godt og positivt udvalgsarbejde.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg takker for hr. Jørgen Peder Hansens velkomst i det høje selskab, og jeg glæder mig på min side til samarbejdet i udvalget.

Jeg skal ganske kort besvare et par spørgsmål, hr. Jørgen Peder Hansen stillede til mig. Det første spørgsmål gik, så vidt jeg forstod det, ud på at få en bekræftelse af, at det ikke alene var gjort ved at forøge de pengemidler, der stilles til rådighed for statens lånefond for erhvervsforskning, man måtte også udvide fondets aktivitetsmuligheder. Det sidste kan jeg ganske bekræfte, og det kommende forslag vil i alt væsentligt følge forslag nr. 1 fra innovationsudvalget.

Jeg skal yderligere takke for bemærkningen om, at man ikke just havde tænkt sig fra forslagsstillernes side, at der i for høj grad skulle udsendes videnskabsmænd bl. a. fra DTO. Jeg gør i den henseende opmærksom på, at DTO jo har en meget omfattende personlig kontakt af den art, som er beskrevet i bemærkningerne til forslagsstillernes forslag. Man har mig bekendt mulighed for mange hundrede virksomhedsbesøg årlig — jeg tænker her på besøg hos de teknisk mere avancerede virksomheder — hvor de udsendte medarbejdere har to opgaver: for det første den at klargøre for de pågældende virksomheder, hvilke informationskilder der alt i alt er, og hvor man alt efter sit behovs art bedst kan søge sin information, og derudover at forsøge at vejlede virksomheden med hensyn til, hvor dens egentlige problemstilling i grunden ligger,

hjelpe den på vej til at spørge: hvad er det i grunden, vi har brug for? Nøjagtigt den samme problemstilling findes også i mindre virksomheder, håndværk og den mindre industri, og dér er det jo klargjort i håndværkerkommissionens beretning, som jeg har henvist til, at det er tanken at udbygge denne service over for håndværket og den mindre industri netop ved informationscentre, hvor man kan få fornøden oplysning, som i dette tilfælde fornuftigst gives på den måde. Jeg håber, man vil komme godt igennem med arbejdet med disse informationscentre som udbygning af de teknologiske institutter.

Til slut skal jeg sige, at naturligtvis vil da samarbejdet om teknisk udviklingsarbejde få en fremtrædende plads i Nordek, men det hører jo ikke hjemme her endnu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Morten Lange):

Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v. [af Morten Lange m. fl.]

Valgt blev: Lis Møller, Gerda Møller, Vestergaard Poulsen, Ulla Worm, Eva Ree, Holger Hansen, Merete Bjørn Hanssen, Else-Merete Ross, Amtoft, Samuelson, Falk Hansen, Lene Bro, Kampmann, Bodil Koch, Waldemar Laursen, Tastesen og Morten Lange.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Hyrevogne m. v.) [af Arne Larsen m. fl.]

forslag til lov om ændring af færdselsloven.
(Reglerne om erhvervsmæssig personbefordring) [af Otto Mørch m. fl.]

og

forslag til lov om ændring af færdselsloven.
(Hyrevogne).

Valgt blev: Adam Møller, Stæhr Johansen, Hans Kjær, Langkilde, Holmberg, Marie Louise Truels-Christensen, Enggaard, Helge von Rosen, Amtoft, Rigmor Christensen, Otto Mørch, Horn, Waldemar Laursen, K. Axel Nielsen, Axel Ivan Pedersen, Karl Max Rasmussen og Arne Larsen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om tillæg til lov om en kornordning.

Valgt blev: Niels Ravn, Haunstrup Clemmensen, Juul-Madsen, Poul Nielsen, Jens Chr. Christensen, Niels Eriksen, Per Federpiel, Svend Haugaard, Erik Hansen (Ålborg amt), Jens Peter Jensen (Agerskov), Chr. Thomsen, Grünbaum, Per Hækkerup, Risgaard Knudsen, A. W. Larsen, Teichert og Morten Lange.

Fjerde næstformand (Morten Lange): Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 11. november kl. 13.30 med følgende dagsorden:

1) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1968.

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks forvaltningshøjskole.

3) Første behandling af:

Forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger.

4) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring af lov om værnepligt. (Nedlæggelse af lægdsmandsinstitutionen m. v.).

5) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Lempelse af grundskyld af skovejendomme).

6) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til folketingsbeslutning om fremme af forskning og produktudvikling i erhvervslivet og fremme af kontakten mellem erhvervslivet og forskningen [af Jørgen Peder Hansen m. fl.].

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste fjerde næstformand til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.00.

20. møde.

Tirsdag den 11. november kl. 13.30.

Formanden: Medlemmer af folketinget Kjeld Olesen, Lene Bro, Erhard Jakobsen, Karl Max Rasmussen og Børge Schmidt har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende idrættens forhold.

Fra medlem af folketinget Gert Petersen, der har haft orlov på grund af midlertidig varetagelse af offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 11. d.m. atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, Alfred Andersens, hverv som midlertidigt medlem af folketinget er herefter ophørt fra nævnte dato at regne.